

به نام خداوند جان و خرد

علامت عضو بودن در یک مجموعه را با نماد \in و علامت عضو نبودن در یک مجموعه را با نماد \notin **زیر مجموعه**: اگر A و B دو مجموعه باشند بطوریکه هر عضو A عضوی از B باشد، در این صورت می‌گوییم

A زیر مجموعه B است و می‌نویسیم $A \subseteq B$

نمایش مجموعه های اعداد:

$$\mathbb{N} = \{1, 2, 3, \dots\}$$

الف) مجموعه اعداد طبیعی:

$$\mathbb{W} = \{0, 1, 2, 3, \dots\}$$

ب) مجموعه اعداد حسابی:

$$\mathbb{O} = \{1, 3, 5, \dots\}$$

ج) مجموعه اعداد طبیعی فرد:

$$\mathbb{E} = \{2, 4, 6, \dots\}$$

د) مجموعه اعداد طبیعی زوج:

$$\mathbb{Z} = \{\dots, -2, -1, 0, 1, 2, \dots\}$$

ه) مجموعه اعداد صحیح:

$$\mathbb{Q} = \left\{ \frac{a}{b} \mid a, b \in \mathbb{Z}, b \neq 0 \right\}$$

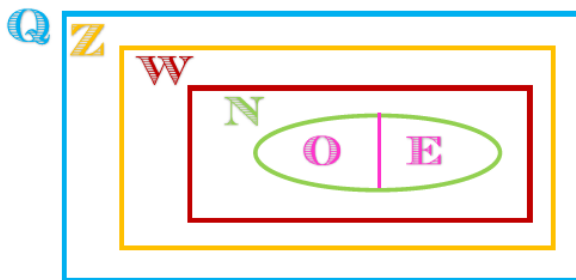
و) مجموعه اعداد گویا:

☺ هر عدد طبیعی یک عدد حسابی است: یعنی $\mathbb{N} \subseteq \mathbb{W}$

☺ همه عددهای طبیعی و حسابی، عضو \mathbb{Z} هستند: بنابراین $\mathbb{N} \subseteq \mathbb{W} \subseteq \mathbb{Z}$

نکته: نمودار ون مجموعه اعداد ریاضی به صورت زیر است،

$$\mathbb{N} \subseteq \mathbb{W} \subseteq \mathbb{Z} \subseteq \mathbb{Q}$$

عضوهای مجموعه A متعلق به مجموعه ی اعداد طبیعی هستند و از ۳ بزرگتر و از ۸ کوچکترند، یعنی

$$A = \{ x \in \mathbb{N} \mid 3 < x < 8 \}$$

علامت " | " در نمایش ریاضی مجموعه ها به معنی به طوریکه یا به قسمی که می باشد.

نماد	به معنی	مثال	نماد	به معنی	مثال
\in (\notin)	عضویت (عدم عضویت)	$\sqrt{2} \in Q'$, $\frac{1}{2} \in Q$, $0/222... \in Q$ $-7 \notin N$, $0/2020020002... \notin Q$	\cap	اشتراک	$N \cap Z = N$, $Q \cap Q' = \emptyset$
\subset ($\not\subset$)	زیرمجموعه بودن (زیرمجموعه نبودن)	$N \subset W$, $Q' \subset R$, $Z \subset Q$ $N \not\subset Q'$, $Q \not\subset Q'$, $Z \not\subset N$	\cup	اجتماع	$N \cup Z = Z$, $Q \cup Q' = R$
			$-$	تفاضل	$W - N = \{0\}$, $N - W = \emptyset$ $R - Q = Q'$

نقیض یک گزاره

نقیض گزاره p به صورت $\sim p$ نوشته می شود و آن را «چنین نیست که p » می خوانیم. اگر ارزش گزاره p درست باشد، در این صورت، ارزش گزاره $\sim p$ نادرست است و وقتی که p نادرست باشد، ارزش نقیض آن درست است. به علامت « \sim » ناقض گفته می شود و «چنین نیست که» خوانده می شود.

مثال: جدول ارزش گزاره $\sim(\sim p)$ را تشکیل دهید و ارزش آن را در هر حالت، با ارزش گزاره p مقایسه کنید.

حل:

p	$\sim p$	$\sim(\sim p)$
د	ن	د
ن	د	ن

همان طور که ملاحظه می کنید، در هر حالت از جدول، ارزش p با ارزش $\sim(\sim p)$ یکسان است. در این حالت می گوئیم: گزاره p و $\sim(\sim p)$ هم ارز منطقی هستند و می نویسیم: $\sim(\sim p) \equiv p$. در حالت کلی اگر دو گزاره p و q هم ارز باشند می نویسیم: $p \equiv q$ و می خوانیم: p هم ارز است با q .

ترکیب فصلی دو گزاره

گزاره های زیر را در نظر بگیرید.

p : $\sqrt{3}$ عددی حقیقی است.

q : ۲ عددی اول نیست.

گزاره مرکب « $\sqrt{3}$ عددی حقیقی است، یا ۲ عددی اول نیست» که از ترکیب دو گزاره ساده p و q با رابط منطقی «یا» تشکیل شده است، ترکیب فصلی دو گزاره می گوئیم. هرگاه p و q دو گزاره باشند، گزاره مرکب « p یا q » را که به صورت « $p \vee q$ » می نویسند، ترکیب فصلی دو گزاره می گوئیم. در اینجا به رابط منطقی « \vee » فاصل گفته می شود.

ترکیب عطفی دو گزاره

هرگاه p و q دو گزاره باشند، گزاره مرکب « $p \wedge q$ » که خوانده می شود « p و q » را ترکیب عطفی دو گزاره می گوئیم. در اینجا به رابط منطقی « \wedge » عاطف گفته می شود.

همان طور که ملاحظه می کنید، همه حالت های ارزش دو گزاره $(p \vee q)$ و $\sim(p \wedge \sim q)$ یکسان اند پس $\sim(p \vee q) \equiv \sim p \wedge \sim q$ در منطق ریاضی به این هم ارزی قانون دمورگان گفته می شود.

ترکیب شرطی دو گزاره

هرگاه p و q دو گزاره باشند، گزاره مرکب « $p \Rightarrow q$ » که خوانده می شود «اگر p آن گاه q » را ترکیب شرطی دو گزاره می گوئیم. در این ترکیب شرطی p را مقدم (فرض) و q را تالی (حکم) می نامیم.

خواندنی

گزاره مرکب « $p \Rightarrow q$ » را به صورت های « p شرط کافی برای q است» و « q شرط لازم برای p است» نیز می خوانیم.

۲ گزاره « $q \Rightarrow p$ » عکس ترکیب شرطی « $p \Rightarrow q$ » و گزاره « $\sim q \Rightarrow \sim p$ » عکس نقیض ترکیب شرطی « $p \Rightarrow q$ » است.

گزاره هایی نظیر « $p \Rightarrow p$ » یا « $p \vee \sim p$ » را گزاره هایی همیشه درست و گزاره هایی نظیر « $p \wedge \sim p$ » را همیشه نادرست می نامیم.

مثال : ثابت کنید اگر $a \in \mathbb{Z}$ و a^2 عددی فرد باشد، آن گاه a عددی فرد است.

حل : به جای اثبات این حکم، عکس نقیض آن را ثابت می کنیم (اثبات عکس نقیض آن ساده تر است).

(a^2 عددی زوج است $\Rightarrow a$ عددی زوج است) \equiv (a عددی فرد است $\Rightarrow a^2$ عددی فرد است)

اگر a عددی زوج باشد، یعنی $a = 2k$ ، خواهیم داشت :

$$a^2 = (2k)^2 = 4k^2 = 2(\underbrace{2k^2}_{k' \in \mathbb{Z}}) = 2k'$$

در نتیجه a^2 عددی زوج است.

ترکیب دو شرطی دو گزاره

هرگاه p و q دو گزاره باشند، گزاره مرکب « $(p \Rightarrow q) \wedge (q \Rightarrow p)$ » را به صورت « $p \Leftrightarrow q$ » می نویسیم و آن را ترکیب دو شرطی p

و q می نامیم. گزاره « $p \Leftrightarrow q$ » را به صورت زیر می خوانیم :

«اگر p ، آن گاه q و برعکس»، « p شرط لازم و کافی برای q است» و « p اگر و تنها اگر q »

سورها

عبارت های «به ازای هر» و «به ازای بعضی مقادیر» به سورا معروف اند. این عبارت ها می توانند قبل از گزاره نماها قرار گیرند

و به این وسیله گزاره هایی با ارزش درست یا نادرست ایجاد کنند.

برای بیان عبارت‌ها با استفاده از نمادهای ریاضی به جای «به ازای هر»، یا «به ازای جمیع مقادیر» از نماد \forall و به جای «وجود دارد»، یا «به ازای بعضی مقادیر» از نماد \exists استفاده می‌کنیم. نماد \forall سور عمومی و نماد \exists سور وجودی نامیده می‌شود.

۱- نماد \forall از حرف اول کلمه All گرفته شده است.

۲- نماد \exists از حرف اول کلمه Exist گرفته شده است.

فرض کنیم A مجموعه مردمان آسیا و ایرانی بودن x را با $P(x)$ نمایش دهیم؛ بنابراین، گزاره «هر آسیایی، ایرانی است» به صورت $\forall x \in A; P(x)$ بیان می‌شود.

چون ارزش این گزاره « $\forall x \in A; P(x)$ » نادرست است، پس ارزش گزاره نقیض آن، یعنی $\sim (\forall x \in A; P(x))$ باید درست باشد. از آنجا که ارزش گزاره $(\forall x \in A; P(x))$ نادرست است، پس وجود دارد $x \in A$ به طوری که $P(x)$ نادرست است؛ بنابراین ارزش $\sim P(x)$ درست می‌باشد، در نتیجه ارزش گزاره $\exists x \in A; \sim P(x)$ درست است و ارزش این گزاره با ارزش گزاره $(\forall x \in A; P(x)) \sim$ یکسان است، بنابراین داریم:

$$\sim (\forall x; P(x)) \equiv \exists x; \sim P(x)$$

در این صورت، نقیض گزاره «هر آسیایی، ایرانی است» به صورت زیر است:

«بعضی از آسیایی‌ها، ایرانی نیستند»

به همین ترتیب می‌توان نقیض گزاره‌ای را که سور وجودی دارد، به صورت زیر نوشت:

$$\sim (\exists x; P(x)) \equiv \forall x; \sim P(x)$$

تلفظ صحیح الفبای یونانی

βτα=Bβ ألفا=A α

دلتا=Δδ گاما=Γ γ

زتا=Ζζ اپسیلون=E ε

یوتا=Ιι تتا=Θ θ

لاندا=Λλ کاپا=Κ κ

نو=Nν مو=M μ

اومیکرون=Οο کسی=Ξ ξ

رو=Pρ پی=Π π

تاو=Ττ سیگما=Σ σ

فی=Φφ اوپسیلون=Υ υ

امگا=Ω ω سی=Ψψ خی=X χ

- $(a + b)^2 = a^2 + 2ab + b^2$ ● $(a - b)^2 = a^2 - 2ab + b^2$
- $a^2 + b^2 = (a + b)^2 - 2ab$ ● $a^2 - b^2 = (a + b) \cdot (a - b)$
- $(a + b + c)^2 = a^2 + b^2 + c^2 + 2ab + 2bc + 2ca$
- $(a - b - c)^2 = a^2 + b^2 + c^2 - 2ab + 2bc - 2ca$
- $(a + b)^3 = a^3 + 3a^2b + 3ab^2 + b^3$
- $(a - b)^3 = a^3 - 3a^2b + 3ab^2 - b^3$
- $a^3 + b^3 = (a + b) \cdot (a^2 - ab + b^2)$
- $a^3 - b^3 = (a - b) \cdot (a^2 + ab + b^2)$
- $(a + b + c)^3 = a^3 + b^3 + c^3 + 3(a + b) \cdot (b + c) \cdot (c + a)$
- $(a + b)^4 = a^4 + 4a^3b + 6a^2b^2 + 4ab^3 + b^4$
- $(a - b)^4 = a^4 - 4a^3b + 6a^2b^2 - 4ab^3 + b^4$
- $a^4 - b^4 = (a - b) \cdot (a + b) \cdot (a^2 + b^2)$

Prefiks	Symbol	Multiplying Factor
Yotta	<i>Y</i>	1000000000000000000000000 = 10^{24}
Zetta	<i>Z</i>	100000000000000000000000 = 10^{21}
Exa	<i>E</i>	10000000000000000000000 = 10^{18}
Peta	<i>P</i>	1000000000000000000000 = 10^{15}
Tera	<i>T</i>	100000000000000000000 = 10^{12}
Giga	<i>G</i>	1000000000 = 10^9
Mega	<i>M</i>	1000000 = 10^6
Kilo	<i>k</i>	1000 = 10^3
Hecto	<i>h</i>	100 = 10^2
Dega	<i>da</i>	10 = 10^1
Deci	<i>d</i>	0.1 = 10^{-1}
Centi	<i>c</i>	0.01 = 10^{-2}
Milli	<i>m</i>	0.001 = 10^{-3}
Mikro	μ	0.000001 = 10^{-6}
Nano	<i>n</i>	0.000000001 = 10^{-9}
Piko	<i>p</i>	0.0000000000001 = 10^{-12}
Femto	<i>f</i>	0.00000000000000001 = 10^{-15}
Atto	<i>a</i>	0.0000000000000000001 = 10^{-18}
Zepto	<i>z</i>	0.000000000000000000001 = 10^{-21}
yocto	<i>y</i>	0.00000000000000000000001 = 10^{-24}

\mathbb{R}^2 یا همان صفحه

با صفحه و دستگاه مختصات دو بعدی آشنایی داریم و می‌دانیم هر نقطه از صفحه دقیقاً توسط یک زوج مرتب مانند (a, b) که $a, b \in \mathbb{R}$ مشخص می‌شود و هر زوج مرتب دقیقاً یک نقطه را مشخص می‌کند. با توجه به اینکه هر نقطه از صفحه را به صورت زوج مرتب (x, y) نمایش می‌دهند در این صورت مجموعه $\{(x, y) \mid x, y \in \mathbb{R}\}$ شامل همه نقاط صفحه می‌باشد و آن را با \mathbb{R}^2 نمایش می‌دهند، یعنی:

$$\mathbb{R}^2 = \{(x, y) \mid x, y \in \mathbb{R}\}$$

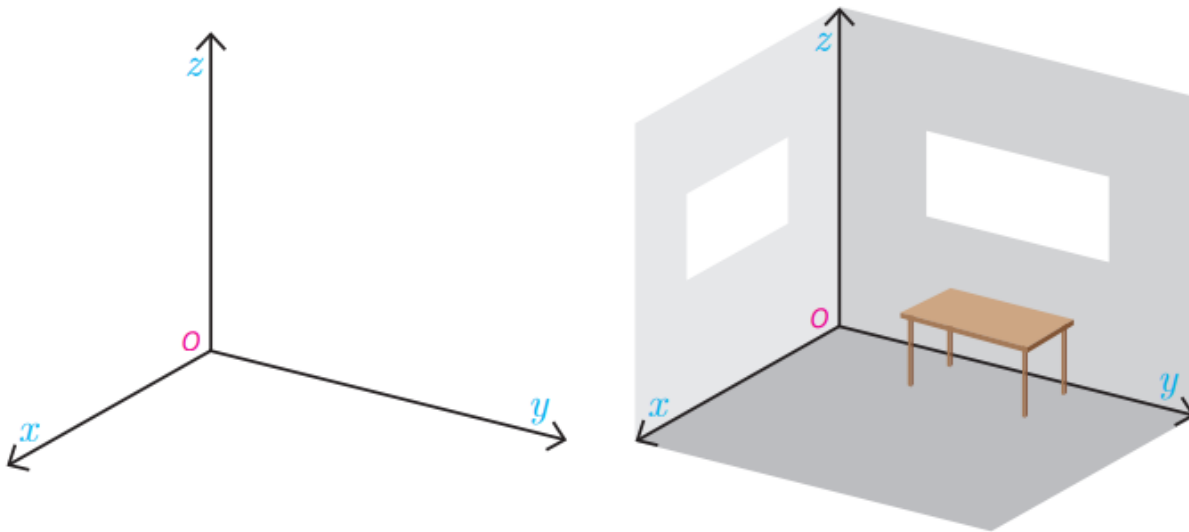
حال به سراغ فضای \mathbb{R}^3 می‌رویم. ابتدا با مختصات یک تناظر بین مجموعه نقاط فضای \mathbb{R}^3 و مجموعه تمام سه‌تایی‌های (a, b, c) که در آن $a, b, c \in \mathbb{R}$ برقرار می‌نماییم و سپس ارتباط بین برخی معادلات (یا روابط) و شکل‌های مربوط به آنها را بررسی خواهیم کرد. باید توجه داشته باشیم از آنجا که ما دستگاه مختصات سه بعدی را در صفحه که خود دو بعدی است رسم می‌کنیم لذا در این حالت برای تصویر بسته شکل‌ها باید از قدرت تجسم خود کمک بگیریم.

■ معرفی فضای \mathbb{R}^3

مشابه \mathbb{R}^2 می توان مجموعه تمام سه تایی های مرتب (x, y, z) که در آنها x, y, z اعداد حقیقی اند را به صورت زیر در نظر گرفت که به آن فضای \mathbb{R}^3 می گویند.

$$\mathbb{R}^3 = \{(x, y, z) \mid x, y, z \in \mathbb{R}\}$$

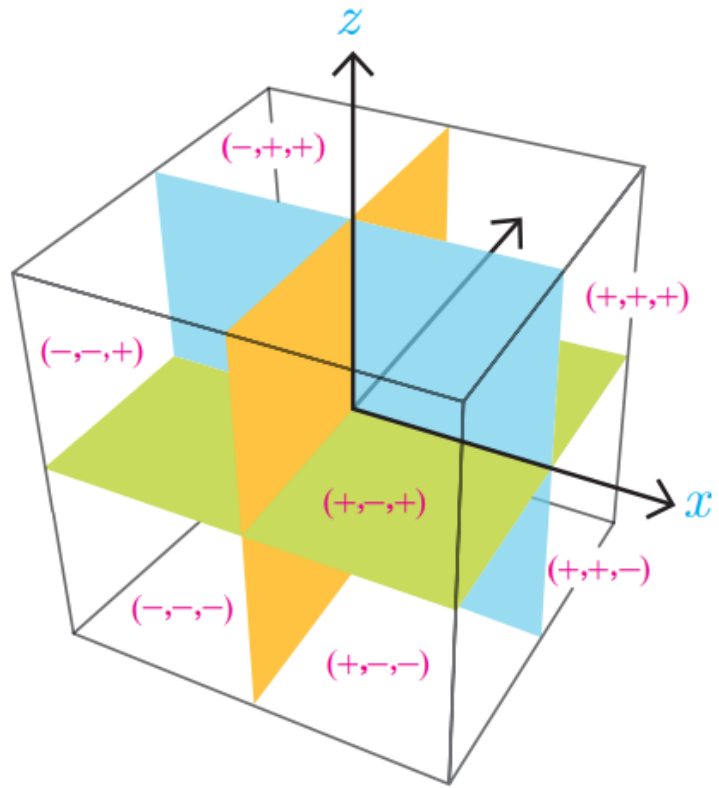
به یاد می آوریم که برای نمایش نقاط \mathbb{R}^2 از یک دستگاه مختصات متشکل از دو محور عمود برهم x ها و y ها استفاده می شود. به طور مشابه می توان فضای \mathbb{R}^3 را نیز با استفاده از یک دستگاه مختصات متشکل از سه محور دو به دو عمود برهم که در نقطه ای مانند O متقاطع اند نمایش داد. این محل تقاطع، مبدأ مختصات دستگاه می باشد و فاصله در امتداد هر سه محور با یک واحد طول سنجیده می شود. وضعیت سه محور دو به دو عمود برهم شبیه به فصل مشترک دو دیوار و کف یک اتاق می باشد که در شکل دیده می شود و در واقع تشکیل یک کنج^۱ می دهند.

محورهای Ox ، Oy و Oz به ترتیب محور x ها، محور y ها و محور z ها نامیده می‌شوند. محورهای فوق تشکیل دهنده سه صفحه می‌باشند. صفحات مختصات عبارت‌اند از صفحه xy (کف اتاق) شامل محور x ها و y ها، صفحه yz (دیوار سمت راست) شامل محور y ها و z ها، صفحه xz (دیوار سمت چپ) شامل محور x ها و z ها هستند. جهت مثبت هر یک از محورها با پیکان مشخص شده است. اگر محورها را از مبدأ مختصات (نقطه O) در خلاف جهت ادامه دهیم تا مقادیر منفی برای محورها ظاهر شوند آنگاه این دستگاه \mathbb{R}^3 به هشت ناحیه که چهار ناحیه آن بالای صفحه xy و چهار ناحیه دیگر زیر صفحه xy هستند تقسیم می‌شود. چهار ناحیه بالای صفحه xy مطابق با شماره گذاری استاندارد یک دستگاه \mathbb{R}^2 شماره گذاری می‌شوند.

شماره ناحیه	علامت محورها		
	x	y	z
۱	+	+	+
۲	-	+	+
۳	-	-	+
۴	+	-	+
۵	+	+	-
۶	-	+	-
۷	-	-	-
۸	+	-	-

مثلاً ناحیه‌ای که در آن مقادیر روی هر سه محور مثبت هستند ناحیه شماره ۱ می‌باشد. به طریق مشابه چهار ناحیه پایین صفحه xy از ۵ تا ۸ شماره گذاری می‌شوند. شماره هر ناحیه و وضعیت محورها در شکل‌ها و جدول روبه‌رو مشخص شده‌اند.

۱.۶ تابع

در این بخش ابتدا تعریف رسمی تابع را یادآوری و سپس برخی از مفاهیم مرتبط با آن را مطرح می‌کنیم.

۱.۱.۶ تعریف

رابطه‌ی F از A به B یعنی $F \subseteq A \times B$ را **تابع** می‌نامیم اگر هر عضو A مؤلفه‌ی اول دقیقاً یک عضو F باشد. یعنی،

$$(\forall x \in A)(\exists y \in B), (x, y) \in F \quad (1)$$

$$(x, y_1), (x, y_2) \in F \Rightarrow y_1 = y_2 \quad (2)$$

معمولاً، نه لزوماً، حروف کوچک را برای نمادگذاری توابع به کار می‌بریم و اگر رابطه‌ی $f \subseteq A \times B$ تابع باشد، و تنها در این صورت، می‌نویسیم

$$A \xrightarrow{f} B \quad \text{یا} \quad f : A \rightarrow B$$

۳.۱.۶ تذکر

رابطه‌ای را از A به B که در شرط ۱ تابع صدق نکند ولی دارای ویژگی ۲ تابع باشد، **تابع جزئی** می‌نامند و آن را با نمادگذاری $f : A \rightarrow B$ نشان می‌دهند. اگر رابطه‌ای از A به B در شرط ۱ صدق کند ولی در شرط ۲ صدق نکند، مثلاً هر سه زوج $(1, a)$ ، $(2, a)$ ، $(3, a)$ متعلق به آن باشند، آن را **تابع چند مقداری** می‌نامند. این نوع توابع با پسوندهای **جزئی** یا **چند مقداری** در علوم ریاضی، به ویژه در علوم نظری کامپیوتر، بسیار مطرح می‌شوند.

توجه کنید که اکثر ریاضی‌دانان، از جمله ما در این کتاب، هر دو شرط ۱ و ۲ را برای تابع قایل می‌شویم و اگر غیر از این باشد، آن را مانند بالا با **پسوند** مشخص می‌کنیم. گونه‌های دیگر **تابع با پسوند** را به مرور خواهیم دید. حال چند نماد و واژه را یادآوری می‌کنیم.

۴.۱.۶ تعریف و نماد گذاری

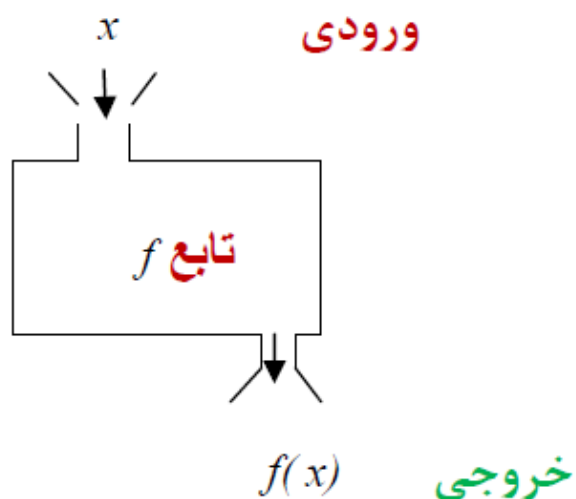
فرض کنیم $f : A \rightarrow B$ تابع باشد.

۱- برای هر $x \in A$ ، عضو منحصر به فرد $y \in B$ را که $(x, y) \in f$ ، **نگاره**

ی x (یا **خروجی** حاصل از ورودی x) تحت f ، و x را **پیش‌نگاره‌ی** y می‌

نامیم. معمولاً y را با $f(x)$ (یا گاهی $x f$) نشان می‌دهیم و می‌نویسیم

$$x \mapsto y \quad , \quad x \mapsto f(x) \quad , \quad y = f(x)$$

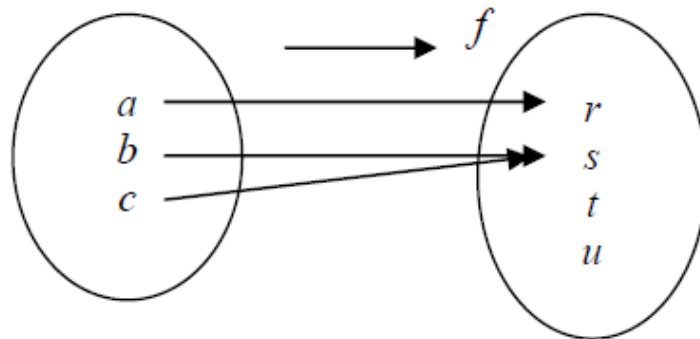
۲- مجموعه‌ی A را **دامنه** یا **ورودی** و B را **همدامنه‌ی** f می‌نامیم و، به ترتیب، با $Domf$ و $Codf$ نشان می‌دهیم.

۳- مجموعه‌ی مؤلفه‌های دوم اعضای f را **نگاره** (**برد**، **تصویر** یا **خروجی**) f می‌نامیم و با نمادهایی چون $f(A)$ ، $Rng f$ ، $Im f$ نشان می‌دهیم.

۶.۱.۶ خوش تعریفی

از این پس، در این درس و دروس دیگر، بسیاری مواقع لازم است که تابعی چون f از یک مجموعه چون A به مجموعه‌ای چون B تعریف کنیم. توابع را به روش‌های گوناگون می‌توان معرفی، مشخص، یا توصیف کرد. معمولاً توابع را با **فرمول**، **ضابطه**، **دستورالعمل**، **جدول**، یا **نمودار ون** معرفی می‌کنیم. برای مثال، جدول و نمودار ون زیر معرف تابعی از $\{a, b, c\}$ به $\{r, s, t, u\}$ است که در آن $f(b) = s = f(c)$ ، $f(a) = r$.

x	a	b	c
$f(x)$	r	s	s

وقتی که تابعی به روشی معرفی شود که درستی شرایط ۱ و ۲ دقیقاً و به طور صریح روشن نباشد، باید **درستی** آن‌ها را **اثبات کنیم**. در این صورت می‌گوییم که

خوش تعریفی تابع را بررسی کرده‌ایم.

۷.۱.۶ تساوی توابع

تعریف تساوی دو تابع به همان صورت داده شده برای رابطه‌ها است. با نمادگذاری ۴.۱.۶ می‌گوییم که توابع $f : A \rightarrow B$ و $g : C \rightarrow D$ مساوی هستند **اگر** $A = C$ و $B = D$

$$(\forall x \in A) \quad f(x) = g(x)$$